

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. – Prezenta lege reglementează drepturile și obligațiile consumatorilor și ale prestatorilor de servicii de plată atunci când se prestează servicii de plată aferente unui cont de plăți, respectiv aspecte referitoare la transparența și comparabilitatea comisioanelor percepute consumatorilor pentru conturile de plăți deținute de aceștia, la schimbarea conturilor de plăți, la facilitarea deschiderii transfrontaliere de conturi de plăți, precum și la deschiderea și utilizarea conturilor de plăți cu servicii de bază.

Art. 2. – (1) Prezenta lege se aplică conturilor de plăți prin care consumatorii pot să efectueze cel puțin următoarele operațiuni:

- a) să depună fonduri într-un cont de plăți;
- b) să retragă numerar dintr-un cont de plăți;
- c) să execute și să primească operațiuni de plată, inclusiv transferuri de credit, către și de la terți.

(2) Prevederile art. 5 – 39 se aplică prestatorilor de servicii de plată.

(3) Prevederile art. 40 – 62 se aplică instituțiilor de credit.

(4) Prevederile prezentei legi nu se aplică Trezoreriei Statului și serviciilor puse la dispoziție de aceasta prin intermediul altor entități potrivit actelor normative în vigoare.

Art. 3. – Deschiderea și utilizarea unui cont de plăți cu servicii de bază, în temeiul prezentei legi, se fac în conformitate cu Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *autoritate competentă* – Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor desemnată potrivit prevederilor art. 63;

b) *beneficiar al plății* – o persoană fizică sau juridică care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;

c) *comisioane* – toate costurile și penalitățile, dacă există, pe care consumatorul trebuie să le plătească prestatorului de servicii de plată în schimbul prestării unor servicii aferente unui cont de plăți sau în legătură cu aceste servicii;

d) *consumator* – persoana astfel cum este definită la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) *consumator vulnerabil din punct de vedere financiar* – consumatorul al cărui venit lunar nu depășește echivalentul a 60% din câștigul salarial mediu brut pe economie, previzionat în ultima prognoză macroeconomică, respectiv prognoza de toamnă, publicată de către Comisia Națională de Prognoză în anul în curs pentru anul următor, sau al cărui venit din ultimele 6 luni nu depășește echivalentul a 60% din câștigul salarial mediu brut pe economie;

f) *contract-cadru* – un contract de servicii de plată care reglementează executarea, în viitor, a unor operațiuni de plată individuale și succesive și care poate conține obligația de a constitui un cont de plăți, precum și condițiile de constituire a acestui cont;

g) *cont de plăți* – un cont deținut în numele unuia sau al mai multor consumatori, care este folosit pentru executarea de operațiuni de plată;

h) *debitare directă* – un serviciu de plată național sau transfrontalier pentru debitarea unui cont de plăți al plătitorului, atunci când o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului plătitorului;

i) *facilitate de tip descoperit de cont* – un contract de credit explicit, în baza căruia un prestator de servicii de plată pune la dispoziția unui consumator fonduri care depășesc soldul curent al contului de plăți al consumatorului;

j) *facilitate de tip descoperit de cont cu aprobare tacită* – o facilitate de tip descoperit de cont, acceptată în mod tacit, prin care un prestator de servicii de plată pune la dispoziția unui consumator fonduri care

depășesc soldul curent al contului de plăți al consumatorului sau facilitatea de tip descoperit de cont convenită;

k) *fonduri* – bancnote și monede, bani scripturali, precum și monedă electronică astfel cum este definită la art. 4 lit. f) din Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emisie de monedă electronică, cu modificările ulterioare;

l) *instituție de credit* – întreprinderea astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct.1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012;

m) *instrument de plată* – orice dispozitiv și/sau set de proceduri astfel cum este definit la art. 5 pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

n) *marcă de plată* – orice denumire, termen, semn, simbol sau o combinație a acestora în formă materială sau digitală, aptă să desemneze schema de plată cu cardul în care sunt efectuate tranzacțiile de plată cu cardul;

o) *operațiune de plată* – acțiunea, inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, de a depune, a transfera sau a retrage fonduri, indiferent de eventualele obligații subiacente existente între plătitor și beneficiarul plății;

p) *ordin de plată* – orice dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;

q) *ordin de plată programată* – o instrucțiune dată de un plătitor prestatorului de servicii de plată care deține contul de plăți al plătitorului de a executa transferuri de credit la intervale regulate sau la date prestabilite;

r) *plătitor* – o persoană fizică sau juridică care deține un cont de plăți și care autorizează un ordin de plată din acel cont de plăți sau, în cazul în care nu este vorba de un cont de plăți al plătitorului, o persoană fizică sau juridică care face un ordin de plată către un cont de plăți al beneficiarului plății;

s) *prestator de servicii de plată* – oricare dintre entitățile prevăzute la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

t) *prestator de servicii de plată care efectuează transferul* – prestatorul de servicii de plată de la care se transferă informațiile necesare pentru efectuarea schimbării conturilor;

u) *prestator de servicii de plată destinatar* – prestatorul de servicii de plată căruia i se transferă informațiile necesare pentru efectuarea schimbării conturilor;

v) *zona unică de plăți în euro denumită în continuare SEPA* – zona geografică în care nu există diferențe între plăți fără numerar în euro,

naționale sau transfrontaliere, astfel cum este constituită pe baza Directivei 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE transpusă în legislația națională prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și a Regulamentului (UE) nr.260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;

w) *rata dobânzii creditoare* – rata la care se plătește dobândă consumatorului în legătură cu fondurile păstrate într-un cont de plăți;

x) *rezident legal în Uniunea Europeană* – persoana fizică care are dreptul la rezidență într-un stat membru în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului național, inclusiv consumatorii fără adresă stabilă și solicitanții de azil în temeiul Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, Protocolul la aceasta din 31 ianuarie 1967 și alte tratate internaționale relevante la care România este parte;

y) *schimbarea conturilor sau serviciu de schimbare a conturilor* – transferul de la un prestator de servicii de plată la altul, la cererea consumatorului, fie al informațiilor referitoare la toate sau la unele dintre ordinele de plată programate pentru transferurile de credit, debitările directe recurente și încasările prin transferuri de credit recurente, executate într-un cont de plăți, fie al eventualului sold pozitiv al contului de plăți dintr-un cont de plăți într-altul, sau ambele, cu sau fără închiderea vechiului cont de plăți;

z) *serviciu de plată* – orice activitate de plată astfel cum este definită la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

aa) *servicii aferente unui cont de plăți* – toate serviciile legate de deschiderea, operarea și închiderea unui cont de plăți, inclusiv serviciile de plată și operațiunile de plată definite la art. 4 lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și facilități de tip descoperit de cont și facilitățile de tip descoperit de cont cu aprobare tacită;

ab) *state membre* – state membre ale Uniunii Europene sau din cadrul Spațiului Economic European;

ac) *suport durabil* – orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații adresate personal, într-un mod accesibil pentru consultări ulterioare și pentru o perioadă de timp adecvată scopurilor informației respective, și care permite reproducerea, fără modificări, a informațiilor stocate;

ad) *transfer credit* – serviciul de plată național sau transfrontalier de creditare a contului de plăți al unui beneficiar al plății printr-o operațiune de plată sau o serie de operațiuni de plată efectuate din contul de plăți al plătitorului de către prestatorul de servicii de plată care deține contul de plăți al plătitorului, în baza unei instrucțiuni date de plătitor;

ae) *zi lucrătoare* – o zi în care prestatorul de servicii de plată relevant exercită activități și este în măsură să execute operațiuni de plată.

CAPITOLUL II

Comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți

SECȚIUNEA 1

Lista celor mai reprezentative servicii aferente unui cont de plăți care fac obiectul unui comision la nivel național și terminologia standardizată

Art. 5. – (1) Lista celor mai reprezentative servicii aferente unui cont de plăți, denumită în continuare *Lista*, cuprinde termenii și definițiile pentru fiecare dintre serviciile identificate, utilizându-se un singur termen pentru fiecare serviciu pentru a se asigura utilizarea unei terminologii standardizate de către prestatorii de servicii de plată, astfel încât consumatorii să înțeleagă și să compare comisioanele percepute.

(2) Lista se stabilește în baza standardelor tehnice adoptate de Comisia Europeană privind terminologia standardizată pentru acele servicii care sunt comune unei majorități a statelor membre, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 10 – 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei.

(3) Lista se adoptă prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 3 luni de la intrarea în vigoare a standardelor tehnice adoptate de Comisia Europeană.

(4) Lista cuprinde cel puțin 10 și cel mult 20 dintre cele mai reprezentative servicii care fac obiectul unui comision, servicii oferite cel puțin de un prestator de servicii de plată la nivel național și integrează terminologia standardizată la nivelul Uniunii Europene.

(5) Lista cuprinde serviciile care:

a) sunt cel mai frecvent utilizate de consumatori în legătură cu contul lor de plăți;

b) generează cel mai mare cost pentru consumatori, la nivel global și pe unitate.

(6) Lista nu va cuprinde serviciile utilizate de consumatori pentru interogarea conturilor lor de plăți, servicii pentru care nu se percep comisioane.

Art. 6. – (1) La fiecare 4 ani de la data publicării Listei, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu sprijinul Băncii Naționale a României, evaluează, în conformitate cu prevederile art. 5, Lista celor mai reprezentative servicii, în vederea actualizării acesteia.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu sprijinul Băncii Naționale a României, notifică serviciilor Comisiei Europene și Autorității Bancare Europene rezultatul evaluării și, acolo unde este cazul, propunerea de actualizare a listei celor mai reprezentative servicii.

(3) Lista prevăzută la art. 5 alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, ca urmare a actualizării terminologiei standardizate de către Autoritatea Bancară Europeană.

(4) Prestatorii de servicii de plată utilizează, atunci când oferă informații consumatorilor, termenii și definițiile din Lista actualizată.

SECȚIUNEA a 2-a

Documentul de informare cu privire la comisioane și glosar

Art. 7. – (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 99 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și capitolului II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare, prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția consumatorului, în timp util, înainte de a încheia un contract privind un cont de plăți cu acesta, un document de informare cu privire la comisioane pe suport tipărit sau pe un alt suport durabil, conținând termenii standardizați din Lista prevăzută la art. 5.

(2) În cazul în care prestatorul de servicii de plată oferă unul sau mai multe dintre serviciile prevăzute în Listă, acesta menționează comisionul aferent fiecărui serviciu.

Art. 8. – Documentul de informare cu privire la comisioane:

- a) este succint și separat de alte documente;
- b) este prezentat și aranjat în pagină astfel încât să fie clar și ușor de citit, cu caractere de dimensiuni lizibile, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 12 p;
- c) în cazul în care originalul este color, este cel puțin la fel de clar și ușor de citit în eventualitatea în care este imprimat sau fotocopiat în alb și negru;

d) este redactat în limba română sau într-o altă limbă, în cazul în care acest lucru a fost convenit de consumator și de prestatorul de servicii de plată;

e) cuprinde informații precise, corecte, nu induce în eroare și conține informații exprimate în moneda contului de plăți sau într-o altă monedă utilizată în cadrul unui stat membru al Uniunii Europene, în cazul în care acest lucru a fost convenit de consumator și de prestatorul de servicii de plată;

f) conține titlul „Document de informare cu privire la comisioane” în partea de sus a primei pagini, lângă un simbol comun, pentru a distinge documentul de alte materiale de informare;

g) include o declarație a prestatorului de servicii de plată prin care se prevăd faptul că documentul conține comisioane pentru cele mai reprezentative servicii aferente contului de plăți, precum și faptul că sunt furnizate în alte documente informații precontractuale și contractuale cu privire la toate serviciile.

Art. 9. – (1) În cazul în care se oferă unul sau mai multe servicii ca parte a unui pachet de servicii aferente unui cont de plăți, documentul de informare cu privire la comisioane precizează comisionul pentru întregul pachet, serviciile incluse în pachet și cantitatea acestora.

(2) În cazul în care unul sau mai multe servicii depășesc numărul operațiunilor acoperite de comisionul stabilit pentru pachet, documentul de informare cu privire la comisioane precizează comisionul suplimentar stabilit pentru fiecare dintre aceste servicii.

Art. 10. – (1) Prestatorii de servicii de plată pun la dispoziția consumatorilor un glosar conținând cel puțin termenii standardizați stabiliți în Lista prevăzută la art. 5 și definițiile acestora.

(2) Glosarul pus la dispoziție conform alin. (1), precum și alte definiții, după caz, nu sunt de natură să inducă în eroare și sunt redactate într-un limbaj clar, lipsit de ambiguitate și de termeni tehnici.

Art. 11. – (1) Documentul de informare cu privire la comisioane și glosarul se pun la dispoziția consumatorilor:

a) în orice moment;

b) într-un mod ușor accesibil, inclusiv persoanelor care nu sunt clienți, în format electronic pe site-urile internet, după caz, precum și în incintele prestatorilor de servicii de plată accesibile consumatorilor;

c) pe suport tipărit sau pe alt suport durabil, în mod gratuit, la cererea consumatorilor.

(2) Documentul de informare cu privire la comisioane și simbolul comun din acesta respectă standardele tehnice de punere în aplicare în ceea ce

privește un format de prezentare standardizat adoptate de Comisia Europeană.

SECȚIUNEA a 3-a

Informații pentru consumatori

Art. 12. – Prestatorii de servicii de plată utilizează, după caz, în cuprinsul informațiilor contractuale, comerciale și de promovare destinate consumatorilor, termenii standardizați stabiliți în Lista prevăzută la art. 5.

Art. 13. – (1) Prestatorii de servicii de plată pot utiliza mărci în cadrul documentului de informare cu privire la comisioane și în cadrul documentului referitor la situația comisioanelor, ca o desemnare secundară a serviciilor respective, cu condiția ca astfel de mărci să fie utilizate în plus față de termenii standardizați stabiliți în Lista prevăzută la art. 5.

(2) Prestatorii de servicii de plată pot utiliza mărci pentru a-și desemna serviciile în cuprinsul informațiilor lor contractuale, comerciale și de promovare destinate consumatorilor, cu condiția ca acestea să identifice în mod clar, după caz, termenii standardizați corespunzători stabiliți în Lista prevăzută la art. 5.

Art. 14. – Prestatorii de servicii de plată informează consumatorii, în mod clar și neechivoc, în timp util, înainte de a încheia un contract privind un cont de plăți cu aceștia, cu privire la dreptul acestora de a alege între orice cont de plăți și un cont de plăți cu servicii de bază, precum și cu privire la costurile aferente respectivelor conturi de plăți.

SECȚIUNEA a 4-a

Situația comisioanelor

Art. 15. – (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 112 și 113 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare, prestatorii de servicii de plată pun la dispoziția consumatorilor, în mod gratuit, cel puțin o dată pe an, o situație a tuturor comisioanelor suportate pe parcursul unei perioade anterioare de 12 luni împlinite, precum și, după caz, informații privind ratele dobânzilor prevăzute la art. 16 lit. d) și e), pentru servicii legate de un cont de plăți.

(2) Prestatorii de servicii de plată utilizează termenii standardizați stabiliți în Lista prevăzută la art. 5, după caz.

(3) Mijlocul de comunicare utilizat pentru furnizarea situației comisioanelor se stabilește de comun acord cu consumatorul. Situația

comisioanelor se poate pune la dispoziție pe hârtie, iar, la solicitarea consumatorului, aceasta reprezintă o obligație.

Art. 16. – În documentul referitor la situația comisioanelor prevăzut la art. 15 se precizează cel puțin următoarele informații:

a) comisionul unitar perceput pentru fiecare serviciu și numărul de utilizări ale serviciului pe parcursul perioadei anterioare de 12 luni împlinite;

b) în cazul în care serviciile sunt combinate într-un pachet: comisionul perceput pentru pachet în ansamblu, numărul comisioanelor percepute pe parcursul perioadei anterioare de 12 luni împlinite și comisionul suplimentar perceput pentru orice serviciu care depășește cantitatea acoperită de comisionul perceput pentru pachet;

c) quantumul total al comisioanelor suportate pe parcursul perioadei anterioare de 12 luni împlinite pentru fiecare serviciu, pentru fiecare pachet de servicii furnizat și pentru serviciile care depășesc cantitatea acoperită de comisionul perceput pentru pachet;

d) rata dobânzii pentru descoperitul de cont aplicată contului de plăți și quantumul total al dobânzii percepute referitoare la descoperitul de cont pe parcursul perioadei anterioare de 12 luni împlinite, după caz;

e) rata dobânzii creditoare aplicată sumelor disponibile în contul de plăți și quantumul total al dobânzii acumulate pe parcursul perioadei anterioare de 12 luni împlinite, după caz;

f) quantumul total al comisioanelor percepute pentru toate serviciile furnizate pe parcursul perioadei anterioare de 12 luni împlinite.

Art. 17. – (1) Documentul referitor la situația comisioanelor:

a) este prezentat și aranjat în pagină astfel încât să fie clar și ușor de citit, cu caractere de dimensiuni lizibile, fontul utilizat fiind Times New Roman, minimum 12 p;

b) cuprinde informații precise, corecte, nu induce în eroare și conține informații exprimate în moneda contului de plăți sau într-o altă monedă, în cazul în care acest lucru a fost convenit de consumator și de prestatorul de servicii de plată;

c) conține titlul „Situația comisioanelor” în partea de sus a primei pagini, lângă un simbol comun, pentru a distinge documentul de alte materiale de informare;

d) este redactat în limba română sau, în cazul în care acest lucru a fost convenit în mod expres de consumator și agreeat de prestatorul de servicii de plată, într-o altă limbă.

(2) Documentul referitor la situația comisioanelor și simbolul comun din acesta respectă standardele tehnice de punere în aplicare în ceea ce privește un format de prezentare standardizat adoptate de Comisia Europeană.

SECȚIUNEA a 5-a
Site-uri internet de comparare

Art. 18. – (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor are obligația de a pune la dispoziția consumatorilor un site internet cu acces gratuit unde sunt comparate comisioanele percepute de către prestatorii de servicii de plată, cel puțin pentru serviciile cuprinse în Lista prevăzută la art. 5 la nivel național. Site-ul internet oferă inclusiv informații cu privire la sediile prestatorilor de servicii de plată și la localizarea bancomatelor acestora.

(2) Prestatorii de servicii de plată transmit Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cel puțin o dată pe lună și ori de câte ori operează modificări, precum și la cererea acesteia, informații, în format deschis, prelucrabil automat, potrivit Legii nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la:

a) comisioanele percepute pentru serviciile cuprinse în Lista prevăzută la art. 5 la nivel național, aplicabile la data transmiterii, precum și serviciile aferente unui cont de plăți și comisioanele percepute ce vor fi aplicabile, cu cel puțin 5 zile înainte de modificarea sau introducerea acestora;

b) sediile și localizarea bancomatelor cu cel puțin 5 zile înainte de data propusă pentru schimbarea acestora.

(3) Site-ul internet de comparare prevăzut la alin. (1):

a) este independent din punct de vedere operațional prin asigurarea faptului că prestatorilor de servicii de plată li se acordă egalitate de tratament în rezultatele căutării;

b) menționează clar că este administrat de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor;

c) definește criteriile clare și obiective pe care se bazează comparația, criteriile care vor fi publicate pe site;

d) folosește un limbaj clar și lipsit de ambiguitate și, după caz, termenii standardizați stabiliți în Lista prevăzută la art. 5;

e) furnizează informații clare și actualizate și precizează momentul ultimei actualizări;

f) include o gamă largă de oferte de conturi de plăți care acoperă o parte semnificativă a pieței și, în cazul în care informațiile prezentate nu reprezintă o imagine completă a pieței, o declarație clară în acest sens, înaintea afișării rezultatelor;

g) pune la dispoziție o procedură eficientă de raportare a informațiilor incorecte cu privire la comisioanele publicate;

h) prezintă informațiile și în formate accesibile pentru persoanele cu dizabilități, conform prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare;

i) furnizează date în format deschis prelucrabil automat, potrivit Legii nr. 109/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor face toate demersurile pentru asigurarea publicității site-ului internet de comparare a comisioanelor percepute de către prestatorii de servicii de plată.

SECȚIUNEA a 6-a

Conturi de plăți oferite în cadrul unui pachet împreună cu un alt produs sau serviciu

Art. 19. – În cazul în care un cont de plăți este oferit ca parte a unui pachet împreună cu un alt produs sau serviciu care nu este aferent unui cont de plăți prestatorul de servicii de plată informează consumatorul, în mod clar și neechivoc:

a) cu privire la posibilitatea achiziționării separate a contului de plăți, și, în caz afirmativ, oferă informații separate în ceea ce privește costurile și comisioanele asociate fiecăruia dintre celelalte produse și servicii oferite în cadrul pachetului respectiv care pot fi achiziționate separat;

b) cu privire la dreptul consumatorului de a alege între orice cont de plăți cu servicii de plată și un cont de plăți cu servicii de bază.

CAPITOLUL III

Schimbarea conturilor

SECȚIUNEA 1

Serviciul de schimbare a conturilor

Art. 20. – Prestatorii de servicii de plată furnizează servicii de schimbare a conturilor, în conformitate cu prevederile art. 21, între conturi de plăți deținute în aceeași monedă, oricărui consumator care deschide sau deține un cont de plăți la un prestator de servicii de plată situat pe teritoriul național.

Art. 21. – Serviciul de schimbare a conturilor este inițiat de către prestatorul de servicii de plată destinat la cererea consumatorului. Serviciul de schimbare a conturilor respectă prevederile art. 22, acestea fiind cerințe minime.

Art. 22. – (1) Prestatorul de servicii de plată destinat furnizează serviciul de schimbare a conturilor la primirea autorizării din partea consumatorului. În cazul unui cont cu 2 sau mai mulți titulari, autorizarea se

obține de la fiecare dintre aceștia.

(2) Cererea de autorizare permite consumatorului:

a) să prezinte acordul său expres prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul cu privire la efectuarea fiecăreia dintre sarcinile prevăzute la art. 23;

b) să prezinte acordul său expres prestatorului de servicii de plată destinat cu privire la efectuarea fiecăreia dintre sarcinile prevăzute la art. 26;

c) să identifice în mod clar încasările prin transfer credit, ordinele de plată programată pentru transferuri de credit și mandatele de debitare directă care vor fi schimbate;

d) să precizeze data de la care ordinele de plată programată pentru transferuri de credit și debitările directe trebuie executate din contul de plăți deschis sau deținut la prestatorul de servicii de plată destinat.

(3) Data prevăzută la alin. (2) lit. d) este de minimum 6 zile lucrătoare după data la care prestatorul de servicii de plată destinat primește documentele transferate din partea prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul în conformitate cu prevederile art. 24.

(4) Autorizarea este redactată în limba română sau în orice altă limbă convenită în mod expres de consumator și agreată de prestatorul de servicii de plată.

(5) Autorizarea din partea consumatorului se face în scris, iar o copie a documentului prin care consumatorul autorizează furnizarea serviciului în conformitate cu alin. (1) este furnizată consumatorului.

(6) Prestatorul de servicii de plată și consumatorul stabilesc de comun acord, în mod clar și neechivoc, mijloacele de comunicare utilizate.

(7) În momentul primirii autorizării din partea consumatorului, prestatorul de servicii de plată destinat verifică dacă informațiile cuprinse sunt complete și dacă poate fi operată.

Art. 23. – În termen de două zile lucrătoare de la primirea autorizării prevăzute la art. 22, prestatorul de servicii de plată destinat solicită prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul să îndeplinească, dacă sunt prevăzute în autorizarea consumatorului, următoarele sarcini:

a) să transmită prestatorului de servicii de plată destinat și, în cazul în care consumatorul solicită în mod expres aceasta, consumatorului, o listă cu ordinele de plată programată existente pentru transferurile de credit și informațiile disponibile cu privire la mandatele de debitare directă care sunt schimbate;

b) să transmită prestatorului de servicii de plată destinat și, în cazul în care consumatorul solicită în mod expres aceasta, consumatorului, informațiile disponibile privind încasările recurente prin transfer credit și debitările directe inițiate de către creditor, executate în contul de plăți al

consumatorului în ultimele 13 luni;

c) să nu mai accepte debitări directe și încasări prin transfer de credit începând cu data indicată în autorizare, în cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul nu pune la dispoziție un sistem pentru redirecționarea automată a încasărilor prin transfer de credit și a debitărilor directe în contul de plăți deținut de consumator la prestatorul de servicii de plată destinatar;

d) să anuleze ordinele de plată permanentă începând cu data indicată în autorizare;

e) să transfere în contul de plăți deschis sau deținut de consumator la prestatorul de servicii de plată destinatar orice sold pozitiv rămas în contul de plăți al consumatorului, la data indicată de către consumator;

f) să închidă contul de plăți deținut la prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul la data indicată de consumator.

Art. 24. – La primirea unei cereri din partea prestatorului de servicii de plată destinatar, prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul îndeplinește următoarele sarcini, dacă sunt prevăzute în autorizarea consumatorului:

a) transmite prestatorului de servicii destinatar informațiile indicate la art. 23 lit. a) și b), în termen de 5 zile lucrătoare;

b) nu mai acceptă încasări prin transfer de credit și debitări directe din contul de plăți începând cu data indicată în autorizare în cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul nu pune la dispoziție un sistem pentru redirecționarea automată a încasărilor prin transfer de credit și a debitărilor directe în contul de plăți deținut sau deschis de consumator la prestatorul de servicii de plată destinatar;

c) anulează ordinele de plată permanentă începând cu data indicată în autorizare;

d) transferă soldul pozitiv rămas din contul de plăți al consumatorului în contul de plăți deschis sau deținut de acesta la prestatorul de servicii de plată destinatar, la data indicată în autorizare;

e) fără a aduce atingere prevederilor art. 105 – 110 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, închide contul de plăți la data indicată în autorizare, cu excepția situațiilor în care:

i) consumatorul are obligații restante în legătură cu contul de plăți în cauză și cu condiția îndeplinirii sarcinilor prevăzute la lit. a), b) și lit. d);

ii) contul curent este utilizat pentru alte servicii contractate de către consumator;

iii) contul este poprit sau indisponibilizat, conform prevederilor legale, pentru îndeplinirea de către consumator a unor obligații asumate față

de creditorul însuși sau față de terți.

Art. 25. – (1) În cazul prevăzut la art. 24 lit. b), în termen de două zile de la data neacceptării, prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul informează plătitorul sau beneficiarul plății cu privire la motivul neacceptării operațiunii de plată.

(2) În cazul în care închiderea contului de plăți nu este posibilă conform prevederilor art. 24 lit. e), prestatorul de servicii de plată informează imediat consumatorul.

Art. 26. – În termen de 5 zile lucrătoare de la data la care sunt primite informațiile solicitate de la prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul, prevăzute la art. 23, prestatorul de servicii de plată destinatari îndeplinește, dacă sunt prevăzute în autorizare și astfel cum sunt prevăzute în aceasta și în măsura în care informațiile furnizate de prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul sau de consumator împuternicesc prestatorul de servicii de plată destinatari să facă astfel, următoarele sarcini:

a) stabilește ordinele de plată programată pentru transferurile de credit solicitate de consumator și le execută începând cu data indicată în autorizare;

b) efectuează eventualele pregătiri necesare pentru a accepta debitările directe și le acceptă începând cu data indicată în autorizare;

c) informează consumatorii, după caz, cu privire la drepturile lor în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) lit. d) din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;

d) informează plătitorii menționați în autorizare care efectuează plăți recurente prin transfer credit în contul de plăți al consumatorului în legătură cu detaliile contului de plăți al acestuia deținut la prestatorul de servicii de plată destinatari și transmite plătitorilor o copie a autorizării consumatorului din care să reiasă acordul acestuia de schimbare a contului;

e) informează beneficiarii plăților menționați în autorizare care folosesc o facilitare de debitare directă pentru a colecta fonduri din contul de plăți al consumatorului în legătură cu detaliile aferente contului de plăți deținut de consumator la prestatorul de servicii de plată destinatari și cu data de la care debitările directe sunt colectate din contul de plăți respectiv și transmite beneficiarilor plăților o copie a autorizării consumatorului.

Art. 27. – (1) În cazurile prevăzute la art. 26 lit. d) și e), dacă prestatorul de servicii de plată destinatar nu deține toate informațiile de care are nevoie pentru a-l informa pe plătitor, acesta solicită consumatorului sau, după caz, prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul, să furnizeze informațiile care lipsesc.

(2) În cazul în care consumatorul alege să furnizeze personal informațiile prevăzute la art. 26 lit. d) și e) plătitorilor sau beneficiarilor plății, în locul oferirii, în conformitate cu prevederile art. 22, a acordului specific prestatorului de servicii de plată destinatar de a face acest lucru, prestatorul de servicii de plată destinatar furnizează consumatorului scrisori standard cuprinzând detalii privind contul de plăți și data începerii indicată în autorizare, în termenul prevăzut la art. 26.

Art. 28. – Fără a aduce atingere prevederilor art. 123 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul nu blochează instrumentele de plată înainte de data indicată în autorizarea consumatorului, astfel încât prestarea serviciilor de plată către consumator să nu fie întreruptă în timpul prestării serviciului de schimbare a conturilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Facilitarea deschiderii transfrontaliere de conturi pentru consumatori

Art. 29. – (1) În cazul în care un consumator îl informează pe prestatorul său de servicii de plată că dorește să deschidă un cont de plăți la un prestator de servicii de plată aflat într-un alt stat membru, la primirea unei astfel de solicitări, prestatorul de servicii de plată acordă consumatorului următoarele tipuri de asistență:

a) furnizează în mod gratuit consumatorului o listă a tuturor ordinelor de plată programate pentru transferurile de credit active la momentul respectiv și mandatele de debitare directă generate de către debitor, în cazul în care acestea sunt disponibile, și informațiile disponibile privind încasările recurente prin transfer de credit și debitările directe inițiate de către creditor executate în contul de plăți al consumatorului în ultimele 13 luni;

b) transferă eventualul sold pozitiv rămas în contul de plăți deținut de consumator către contul de plăți deschis sau deținut de consumator la noul prestator de servicii de plată, cu condiția ca solicitarea să includă informații complete care să permită identificarea noului prestator de servicii de plată și a contului de plăți al consumatorului;

c) închide contul de plăți deținut de consumator.

(2) Lista prevăzută la alin. (1) lit. a) nu implică nicio obligație pentru noul prestator de servicii de plată de a institui servicii pe care nu le oferă.

Art. 30. – Fără a aduce atingere prevederilor art. 105 – 110 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, și în cazul în care nu este aplicabilă vreuna din situațiile indicate la art. 24 lit. e) cu privire la imposibilitatea de închidere a contului de plăți, prestatorul de servicii de plată la care consumatorul deține contul de plăți respectiv acordă asistența prevăzută la art. 29 alin. (1) la data indicată de consumator, care este de cel puțin 6 zile lucrătoare calculate de la primirea de către prestatorul de servicii de plată respectiv a solicitării consumatorului, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.

Art. 31. – Prestatorul de servicii de plată informează imediat consumatorul în cazul în care închiderea contului său de plăți nu este posibilă conform prevederilor art. 24 lit. e).

SECȚIUNEA a 3-a

Comisioane aferente serviciului de schimbare a conturilor

Art. 32. – Consumatorii au acces gratuit la informațiile lor personale privind ordinele de plată programată existente și debitările directe deținute de prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul sau de prestatorul de servicii de plată destinatar.

Art. 33. – Prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul furnizează informațiile solicitate de către prestatorul de servicii de plată destinatar în conformitate cu prevederile art. 24 lit. a), fără a percepe nicio taxă consumatorului sau prestatorului de servicii de plată destinatar.

Art. 34. – În cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul percepe consumatorului comisioane pentru închiderea contului de plăți deținut la acesta, comisioanele respective sunt stabilite în conformitate cu prevederile art. 106, 107 și art. 109 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 35. – (1) În cazul în care prestatorul de servicii de plată care efectuează transferul sau prestatorul de servicii de plată destinatar percepe consumatorului alte comisioane decât cele la care se face referire în cadrul art. 32 – 34, pentru orice serviciu furnizat în conformitate cu prevederile art. 20 – 28, aceste comisioane nu depășesc costurile efective ale prestatorului

de servicii de plată respectiv.

(2) Prestatorii de servicii de plată informează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor cu privire la modificarea costurilor efective ale acestora și la motivul modificării cu cel puțin două luni înainte de data propusă pentru aplicarea acestora.

SECȚIUNEA a 4-a

Pierderi financiare ale consumatorilor

Art. 36. – Orice pierdere financiară, inclusiv comisioane și dobânzi, suferită de consumator, și care decurge direct din nerespectarea de către prestatorul de servicii de plată implicat în procesul de schimbare a conturilor a obligațiilor ce îi revin în conformitate cu prevederile art. 20 – 28, îi este restituită consumatorului de către prestatorul de servicii de plată, fără întârziere, dar nu mai mult de 5 zile de la data producerii pierderii.

Art. 37. – Răspunderea în temeiul art. 36 nu intervine în circumstanțe aflate în afara controlului prestatorului de servicii de plată care le invocă, ale căror consecințe nu ar fi putut să fie evitate în pofida tuturor diligențelor în acest sens sau în cazul în care un prestator de servicii de plată are alte obligații juridice prevăzute în legislația națională sau în acte juridice ale Uniunii Europene.

SECȚIUNEA a 5-a

Informații privind serviciul de schimbare a conturilor

Art. 38. – Prestatorul de servicii de plată pune la dispoziția consumatorilor următoarele informații privind serviciul de schimbare a conturilor:

- a) rolurile prestatorului de servicii de plată care efectuează transferul și ale prestatorului de servicii de plată destinat pentru fiecare etapă a procesului de schimbare a conturilor, potrivit prevederilor art. 20 – 28;
- b) termenul de finalizare a fiecărei etape;
- c) comisioanele percepute pentru procesul de schimbare a conturilor, dacă este cazul;
- d) orice informații care vor fi solicitate consumatorului;
- e) procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute la art. 73.

Art. 39. – Informațiile prevăzute la art. 38 se pun la dispoziție în mod gratuit, pe suport tipărit sau pe alt suport durabil, la toate sediile prestatorului de servicii de plată la care consumatorii pot avea acces, și sunt în permanență disponibile în format electronic pe site-ul de pe internet al acestuia și se furnizează consumatorilor la cerere.

CAPITOLUL IV

Accesul la conturile de plăți

SECȚIUNEA 1

Dreptul de acces la un cont de plăți cu servicii de bază

Art. 40. – În cazul în care solicită sau accesează un cont de plăți, consumatorii rezidenți în Uniunea Europeană nu fac obiectul discriminării de către instituțiile de credit din motive de naționalitate sau loc de reședință sau din alte motive, după cum se prevede la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Condițiile aplicabile deținerii unui cont de plăți cu servicii de bază nu sunt discriminatorii.

Art. 41. – (1) Toate instituțiile de credit oferă consumatorilor conturi de plăți cu servicii de bază prevăzute la art. 48, pentru a garanta accesul la acestea al tuturor consumatorilor de pe teritoriul național și pentru a preveni denaturarea concurenței.

(2) Consumatorii care nu dețin, la momentul solicitării, un alt cont de plăți, inclusiv un cont de plăți de bază, la nicio altă instituție de credit din România, beneficiază de deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază, cu excepția cazului în care consumatorul declară că i-a fost notificată închiderea contului.

(3) Îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (2) se constată de către instituția de credit în baza propriilor interogări, conform legislației în vigoare sau a declarației pe proprie răspundere a consumatorului.

(4) Instituțiile de credit stabilesc, prin proceduri proprii transparente, mecanisme de verificare a îndeplinirii criteriului de vulnerabilitate de către consumatori.

Art. 42. – (1) Consumatorii rezidenți în mod legal în Uniunea Europeană, inclusiv consumatorii fără adresă stabilă și solicitanții de azil, precum și consumatorii cărora nu li se acordă un permis de ședere, dar a căror expulzare nu este posibilă din motive de fapt sau de drept, au dreptul să deschidă și să folosească un cont de plăți cu servicii de bază oferite de instituții de credit stabilite pe teritoriul României.

(2) Dreptul prevăzut la alin. (1) se acordă indiferent de locul de reședință al consumatorului.

(3) Procedura pe care consumatorul o urmează pentru a deschide și a folosi un cont de plăți cu servicii de bază este ușor de înțeles și de accesat de către consumator.

(4) În cazul în care se constată că procedura pe care consumatorul o urmează pentru a deschide și a folosi un cont de plăți cu servicii de bază este

dificilă sau împovărătoare pentru consumator, autoritatea competentă dispune măsuri de remediere.

Art. 43. – Instituțiile de credit deschid conturi de plăți cu servicii de bază sau, după caz, refuză cererea consumatorului privind deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază, fără întârzieri nejustificate, în termen de cel mult 10 zile lucrătoare după primirea unei cereri complete.

Art. 44. – Instituțiile de credit refuză o cerere privind deschiderea unui cont de plăți cu servicii de bază, inclusiv în cazul în care deschiderea unui astfel de cont ar avea drept rezultat o încălcare a dispozițiilor privind prevenirea spălării banilor și combaterea finanțării terorismului, conform Legii nr. 656/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 45. – În caz de refuz, după luarea deciziei, instituția de credit:

a) informează imediat consumatorul în legătură cu refuzul și motivul specific al acestuia, în scris și gratuit, cu excepția cazului în care această informare contravine obiectivelor de securitate națională și de ordine publică sau prevederilor Legii nr. 656/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) consiliază consumatorul cu privire la procedura de depunere a unei plângeri împotriva instituției de credit care a refuzat acordarea dreptului de acces la un cont de plăți cu servicii de bază, la dreptul consumatorului de a contacta autoritatea competentă și/sau organismul de soluționare alternativă a litigiilor desemnat, indicând inclusiv datele de contact relevante.

Art. 46. – Pentru cazul prevăzut la art. 44, instituția de credit adoptă măsuri corespunzătoare privind obligațiile de raportare în conformitate cu capitolul II din Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 47. – Accesul la un cont de plăți cu servicii de bază nu este condiționat de achiziționarea unor servicii suplimentare sau a unor acțiuni ale instituției de credit, cu excepția cazului în care achiziționarea acestora din urmă reprezintă o condiție care trebuie îndeplinită de toți clienții instituției de credit.

SECȚIUNEA a 2-a

Caracteristicile unui cont de plăți cu servicii de bază

Art. 48. – (1) Un cont de plăți cu servicii de bază cuprinde următoarele servicii:

a) servicii care permit toate operațiunile necesare pentru deschiderea, administrarea și închiderea unui cont de plăți;

- b) servicii care permit depunerea de fonduri într-un cont de plăți;
- c) servicii care permit retrageri de numerar pe teritoriul Uniunii Europene, dintr-un cont de plăți la ghișeu sau la bancomate, în timpul sau în afara programului de lucru al instituției de credit;
- d) efectuarea următoarelor operațiuni de plată pe teritoriul Uniunii Europene:
 - i) debitări directe;
 - ii) operațiuni de plată printr-un card de plată, inclusiv plăți online;
 - iii) transferuri de credit, inclusiv ordine de plată programată, după caz, la terminale bancare, la ghișee și prin intermediul facilităților online ale instituției de credit.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) se oferă de instituțiile de credit în măsura în care acestea le oferă deja consumatorilor care dețin conturi de plăți, altele decât un cont de plăți cu servicii de bază.

Art. 49. – Instituțiile de credit oferă conturi de plăți cu servicii de bază în moneda națională sau, după caz, în alte monede.

Art. 50. – Accesul la un cont de plăți cu servicii de bază permite consumatorilor să execute un număr nelimitat de operațiuni utilizând serviciile prevăzute la art. 48.

Art. 51. – Instituția de credit asigură consumatorului posibilitatea să gestioneze și să inițieze tranzacții de plată din contul de plăți cu servicii de bază al acestuia în incintele instituției de credit și/sau prin intermediul facilităților online ale acesteia, după caz.

Art. 52. – (1) Accesul la un cont de plăți cu servicii de bază sau utilizarea acestuia nu este limitată de achiziționarea unor servicii de tip descoperit de cont sau aferente unui card de credit și nici nu este condiționată de aceasta.

(2) La solicitarea expresă a consumatorului, creditorul poate furniza servicii de tip descoperit de cont sau aferente unui card de credit. În acest caz, se încheie separat un contract cu consumatorul cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 288/2010, cu modificările și completările ulterioare.

*SECȚIUNEA a 3-a****Comisioane percepute pentru un cont de plăți cu servicii de bază***

Art. 53. – În cazul consumatorilor vulnerabili din punct de vedere financiar, instituțiile de credit oferă gratuit:

- a) serviciile prevăzute la art. 48 alin. (1) lit. a) și b);
- b) serviciile prevăzute la art. 48 alin. (1) lit. c), în cazul în care sunt furnizate la ghișeele sau bancomatele de pe teritoriul național;
- c) primele 10 operațiuni lunare efectuate de un consumator prin utilizarea serviciilor prevăzute la art. 48 alin. (1) lit. d). Comisioanele percepute pentru operațiunile care depășesc numărul minim de operațiuni nu sunt mai ridicate decât cele practicate în conformitate cu politica tarifară obișnuită a instituției de credit.

Art. 54. – În cazul consumatorilor care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art.4 lit.e), instituțiile de credit:

- a) oferă gratuit serviciile care permit toate operațiunile necesare pentru deschiderea, închiderea unui cont de plăți și serviciile prevăzute la art. 48 alin. (1) lit. c);
- b) pot percepe comisioane rezonabile pentru serviciile prevăzute la art. 48 alin. (1), cu excepția serviciilor prevăzute la lit. a).

Art. 55. – (1) Fiecare instituție de credit stabilește nivelul comisionului rezonabil ținând cont de cel puțin următoarele criterii:

- a) nivelurile veniturilor naționale;
- b) comisioanele medii percepute pentru serviciile furnizate privind conturile de plăți;
- c) comisioanele percepute pentru plăți SEPA, care nu pot depăși nivelul comisioanelor percepute pentru plăți în lei.

(2) Comisioanele percepute de instituțiile de credit nu depășesc media comisioanelor din ultimele 12 luni pentru serviciile furnizate privind conturile de plăți care oferă serviciile prevăzute la art.48.

(3) Comisioanele percepute consumatorului pentru nerespectarea de către acesta a angajamentelor ce îi revin prin contractul-cadru nu depășesc 0,01% pe zi de întârziere, din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în cazul prevăzut la art. 53, respectiv din câștigul salarial mediu brut pe economie în cazul prevăzut la art. 54.

*SECȚIUNEA a 4-a****Contractele-cadru și încetarea acestora***

Art. 56. – Contractele-cadru ce asigură accesul la un cont de plăți cu servicii de bază intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 113/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu se prevede altfel la art. 57 și 58.

Art. 57. – Instituția de credit poate decide în mod unilateral încetarea unui contract-cadru numai în cazul în care este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile de mai jos:

a) consumatorul a utilizat în mod deliberat contul de plăți cu servicii de bază în scopuri ilegale;

b) nu a fost efectuată nicio operațiune în contul de plăți de peste 24 de luni consecutive;

c) consumatorul a furnizat informații incorecte pentru a obține contul de plăți cu servicii de bază, în cazul în care furnizarea informațiilor corecte nu ar fi permis obținerea unui astfel de drept;

d) consumatorul nu mai este rezident legal în Uniunea Europeană;

e) consumatorul și-a deschis ulterior un al doilea cont de plăți la o instituție de credit în România, care îi permite să utilizeze serviciile enumerate la art. 48 alin. (1).

Art. 58. – (1) În cazul în care instituția de credit decide încetarea contractului privind un cont de plăți cu servicii de bază din unul sau mai multe dintre motivele prevăzute la art. 57 lit. b), d) și e), aceasta informează consumatorul, în scris și gratuit, cu privire la motivele și justificarea acestei încetări, cu cel puțin două luni înainte de data la care încetarea își produce efectele, cu excepția cazului în care această informare contravine obiectivelor de securitate națională și de ordine publică.

(2) În cazul în care instituția de credit decide încetarea contractului în conformitate cu prevederile art. 57 lit. a) și c), încetarea produce efecte imediat.

Art. 59. – Prin notificarea de încetare a contractului consumatorul este consiliat cu privire la:

a) procedura de prezentare a unei plângeri împotriva încetării, dacă este cazul;

b) dreptul consumatorului de a contacta autoritatea competentă și/sau organismul de soluționare alternativă a litigiilor, furnizând datele de contact relevante.

SECȚIUNEA a 5-a

Informații generale privind conturile de plăți cu servicii de bază

Art. 60. – (1) Autoritatea competentă și instituțiile de credit iau măsuri pentru informarea publicului în legătură cu disponibilitatea conturilor de plăți cu servicii de bază, condițiile generale de tarifare ale acestora, procedurile ce trebuie urmate pentru exercitarea dreptului de acces la conturi

de plăți cu servicii de bază și metodele de acces la procedurile de soluționare extrajudiciară a diferendelor în legătură cu drepturile și obligațiile ce decurg din prevederile prezentei legi.

(2) Măsurile de comunicare se adresează tuturor consumatorilor, în special celor care nu beneficiază de servicii bancare și celor care sunt vulnerabili și mobili.

Art. 61. – Instituțiile de credit pun la dispoziția consumatorilor, în mod gratuit, informații și asistență accesibile privind serviciile specifice ale contului de plăți cu servicii de bază oferit, comisioanele percepute și condițiile de utilizare.

Art. 62. – Informațiile clarifică faptul că, pentru a avea acces la un cont de plăți cu servicii de bază, nu este obligatorie achiziționarea unor servicii suplimentare.

CAPITOLUL V

Autorități competente și soluționarea litigiilor

SECȚIUNEA 1

Autoritatea competentă

Art. 63. – Se desemnează Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ca autoritate competentă abilitată să asigure aplicarea și respectarea prezentei legi.

Art. 64. – (1) Toate persoanele care exercită sau au exercitat activități pentru autoritatea competentă, inclusiv auditorii și experții instruiți de aceasta, se supun obligației de a păstra secretul profesional.

(2) Nicio informație confidențială care ar putea fi primită pe parcursul desfășurării activității lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumată sau agregată, fără a se aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau de prezenta lege.

(3) Prevederile alin. (2) nu împiedică autoritatea competentă să facă schimb de informații confidențiale sau să le transmită în conformitate cu dreptul Uniunii Europene și cu dreptul național.

Art. 65. – Autoritatea competentă și Banca Națională a României cooperează ori de câte ori este necesar pentru a se respecta prevederile prezentei legi, inclusiv în vederea cooperării cu Autoritatea Bancară Europeană.

Art. 66. – Autoritatea competentă notifică Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană cu privire la desemnarea sa ca autoritate competentă, precum și cu privire la orice modificări în legătură cu aceasta.

SECȚIUNEA a 2-a
Obligația de a coopera

Art. 67. – (1) Autoritatea competentă cooperează cu autoritățile competente din statele membre ori de câte ori este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezenta lege.

(2) Autoritatea competentă acordă asistență autorităților competente ale celorlalte state membre, inclusiv prin schimb de informații și cooperare în cadrul activităților de investigare sau de supraveghere.

Art. 68. – (1) Se desemnează autoritatea competentă prevăzută la art. 63 ca punct de contact pentru autoritățile competente din celelalte state membre.

(2) Autoritatea competentă informează Comisia Europeană și celelalte state membre despre faptul că este desemnată să primească cererile de schimb de informații sau de cooperare.

Art. 69. – (1) Autoritatea competentă, în calitate de punct de contact, comunică și, la rândul său, solicită de la autoritățile competente ale statelor membre care au fost desemnate ca puncte de contact, fără întârzieri nejustificate, informațiile necesare în scopul îndeplinirii sarcinilor atribuite prin prezenta lege.

(2) Autoritatea competentă, în cadrul schimbului de informații cu alte autorități competente, poate preciza, în momentul comunicării, că informațiile respective nu pot fi divulgate fără acordul său expres, caz în care respectivele informații pot fi transmise doar în scopurile pentru care autoritatea și-a dat acordul.

(3) Autoritatea competentă, în calitate de punct de contact, nu transmite informațiile primite de la alte autorități competente din alte state membre altor organizații sau persoane fizice ori juridice fără acordul expres al autorităților competente care au comunicat informațiile și face acest lucru exclusiv în scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul, cu excepția unor circumstanțe justificate corespunzător, caz în care aceasta informează de îndată punctul de contact care a transmis informațiile.

Art. 70. – (1) Autoritatea competentă nu poate refuza să dea curs unei cereri de cooperare la desfășurarea unei investigații sau activități de supraveghere sau să facă schimb de informații, în conformitate cu prevederile art. 69, cu excepția următoarelor cazuri:

a) o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane a fost deja începută;

b) o hotărâre definitivă pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane a fost deja pronunțată;

c) investigația, verificarea la fața locului, activitatea de supraveghere sau schimbul de informații riscă să afecteze suveranitatea, securitatea națională sau ordinea publică.

(2) În caz de refuz întemeiat pe motivele prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă solicitată informează autoritatea competentă solicitantă într-un mod cât mai detaliat posibil.

Art. 71. – Autoritatea competentă poate sesiza Autoritatea Bancară Europeană în cazul în care este refuzată o cerere de cooperare, în special un schimb de informații, sau când nu i s-a dat curs într-un termen rezonabil, și poate solicita asistența Autorității Bancare Europene în conformitate cu prevederile art.19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. În această situație, orice decizie cu caracter obligatoriu luată de Autoritatea Bancară Europeană în conformitate cu prevederile art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 trebuie respectată de autoritatea competentă în cauză, indiferent dacă aceasta este membră a Autorității Bancare Europene.

SECȚIUNEA a 3-a *Soluționarea litigiilor*

Art. 72. – În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei legi de către prestatorii de servicii de plată, consumatorii și asociațiile de consumatori pot să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 73. – Pentru soluționarea pe cale amiabilă a eventualelor litigii și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor de a iniția acțiuni în justiție împotriva prestatorilor de servicii de plată care au încălcat dispozițiile prezentei legi ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, consumatorii pot apela și la mecanisme extrajudiciare de reclamație și despăgubire pentru consumatori, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți și Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art. 74. – Constituie contravenție următoarele fapte:

a) încălcarea de către prestatorii de servicii de plată a prevederilor art. 6 alin. (4), art. 7 – 17, art. 18 alin. (2), art. 19 – 28, art. 29 alin. (1), art. 30 – 36, art. 38, art. 39, art. 81 alin. (2) și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei;

b) încălcarea de către instituțiile de credit a prevederilor art. 40, art. 41 alin. (1), (2) și (4), art. 42 alin. (1) – (3), art. 43 – 45, art. 47, art. 53 – 55, art. 57 – 62 și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

Art. 75. – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor.

Art. 76. – (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate dispune una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) respectarea clauzelor contractuale care au fost încălcate începând cu data încălcării;

b) restituirea sumelor încasate fără temei legal, într-un termen de maximum 15 zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției;

c) aducerea contractului în conformitate cu prevederile legale, în termen de maximum 15 zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției;

d) corectarea oricăror neconformități cu prevederile legale constatate prin procesul-verbal, în termen de maximum 15 zile de la data înmânării sau, după caz, a comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției.

(2) Neaducerea la îndeplinire a obligațiilor prevăzute la alin. (1) în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

Art. 77. – (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constator poate propune aducerea tuturor contractelor similare în conformitate cu prevederile legale, în termen de 30 de zile.

(2) Măsura complementară propusă pentru a fi aplicată potrivit prevederilor alin.(1) se dispune prin ordin emis de președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(3) Ordinul emis poate fi contestat la instanța de contencios administrativ, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Creditorii sunt obligați să informeze Banca Națională a României, în termen de două zile lucrătoare, despre sancțiunile ce le-au fost aplicate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pentru încălcarea dispozițiilor prezentei legi.

Art. 78. – Autoritatea competentă poate face publică orice sancțiune contravențională aplicată în caz de încălcare a prevederilor prezentei legi, cu excepția cazurilor în care această informație riscă să perturbe în mod grav piețele financiare sau să aducă un prejudiciu disproporționat părților implicate sau atunci când s-a făcut plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și nu a fost pronunțată o hotărâre definitivă.

Art. 79. – Contravențiilor prevăzute la art. 74 și art. 76 alin. (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 80. – (1) Autoritatea competentă furnizează Comisiei Europene, până la data de 18 septembrie 2018 și, ulterior, la interval de 2 ani, informații privind următoarele aspecte:

a) respectarea, de către prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 7 – 13 și art. 15 – 17;

b) respectarea cerințelor privind asigurarea existenței site-ului internet de comparare, în temeiul art. 18;

c) numărul conturilor de plăți care au făcut obiectul schimbării și procentul de cereri de schimbare care au fost refuzate;

d) numărul instituțiilor de credit care oferă conturi de plăți cu servicii de bază, numărul de astfel de conturi care au fost deschise și procentul de cereri de deschidere a unui cont de plăți cu servicii de bază care au fost refuzate.

(2) Prestatorii de servicii de plată furnizează autorității competente toate informațiile solicitate în termenul precizat de aceasta.

Art. 81. – (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), măsurile necesare pentru a se asigura respectarea prevederilor art. 7 – 13 și art. 15 – 17 se aplică în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a standardelor tehnice adoptate de Comisia Europeană privind terminologia standardizată pentru acele servicii care sunt comune unei majorități a statelor membre.

Art. 82. – (1) Prevederile prezentei legi se aplică inclusiv contractelor în curs de derulare aferente conturilor de plăți la data intrării în vigoare a acesteia, cu excepția prevederilor art. 40 – 62.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor pune la dispoziția consumatorilor site-ul internet prevăzut la art. 18 în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a standardelor tehnice adoptate de Comisia Europeană, conform prevederilor art. 5.

*

* *

Prezenta lege transpune Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 257 din 28 august 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

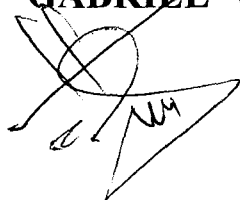
p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

PETRU – GABRIEL VLASE

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 19 decembrie¹ 2017.
Nr. 258.